

قیام حسین بن علی (شهید فح)

پس از آن که عباسیان در سال 132 قمری با شکست نهایی امویان، خلافت را از آن خود کرده و از مردم برای خویش بیعت گرفتند...

آغاز قیام حسین بن علی (شهید فح) در سال 169 هجری قمری

پس از آن که عباسیان در سال 132 قمری با شکست نهایی امویان، خلافت را از آن خود کرده و از مردم برای خویش بیعت گرفتند، گرچه در آغاز خلافتشان به رهبری ابوالعباس سفاح، با بنی اعمام و همزمان سابق خود، یعنی علویان رابطه نیک و رفتاری پسندیده داشتند، ولی پس از مرگ سفاح و آغاز خلافت منصور دوانقی، اختلاف میان بنی عباس و علویان شدت گرفت و حاکمان وقت با بی رحمی تمام، علویان مبارز را سرکوب کردند.

در عصر موسی الهادی [چهارمین خلیفه عباسیان]، شیعیان و محبان اهل بیت (ع)، به ویژه علویان مبارز، به بهانه هایی واهی مورد آزار و اذیت عمر بن عبدالعزیز بن عبیدالله [از نوادگان عمر بن خطاب] عامل هادی عباسی در مدینه منوره، قرار می گرفتند. تا این که آنان به تنگ آمده و تصمیم به قیام بر ضد عباسیان گرفتند. رهبری این قیام را حسین بن علی بن حسن مثلث بن حسن مثنی بن امام حسن مجتبی (ع) بر عهده داشت.

آنان در سیزدهم ذی قعدة قیامشان را با شعار "المرتضي من آل محمد(ص)" آغاز کردند و با نیروهای عمر بن عبدالعزیز عمری درگیر شده و آنان به شکست و عقب نشینی وادار کردند و سرانجام عمر بن عبدالعزیز عمری، از چنگ آنان گریخت و در نتیجه، شهر مدینه در اختیار علویان قرار گرفت و حسین بن علی با در اختیار گرفتن صندوق خانه بیت المال و تقسیم آن میان مبارزان و مستمندان، به رتق و فتق امور پرداخت و خود را برای هجوم به مکه معظمه آماده نمود. علویان، پس از یازده روز درنگ در مدینه، در 24 ذی قعدة، عازم مکه معظمه شدند. ولیکن در مکانی به نام "فح" با سپاهیان هادی عباسی مواجه شده و پس از نبردی سنگین، متحمل شکست گردیدند و بسیاری از آنان، از جمله خود حسین بن علی به شهادت رسیدند.

به یاری خداوند سبحان، در رویدادهای ذی حجه، ماجرای نبرد علویان با عباسیان در سرزمین فح را بیان خواهیم کرد.